Nhạc sĩ Đăng Khánh Nói Về Chương Trình Tình Ca, Sẽ Tổ Chức Tại Saigon Performing Art, Chủ Nhật 20-1-2013

Sau đây là các câu trả lời các câu hỏi của Việt Báo từ nhạc sĩ Đăng Khánh. 1.Xin nói về chương trình Tình Ca Đăng Khánh Saigon Buồn Cho Riêng Ai? Đây là một chương trình nhạc thinh phòng do các thân hữu và các bạn âm nhạc đứng ra tổ chức, nhằm giới thiệu đến thính giả yêu nhạc những tác phẩm mới nhất cũng như dòng nhạc mang tên Dăng Khánh. 2.Đây có phải là một chương trình ra mắt CD không? Đây không phải là một chương trình ra mắt CD mà thuần tuý là một "live concert" trình diễn những ca khúc nghệ thuật (art songs) của nhạc sĩ Đăng Khánh với hoà âm phối khí của nhạc sĩ Hoàng Công Luận, và nhạc sĩ Trần Như Vĩnh Lạc sẽ là người dẫn chương trình. Cũng trong dịp này toàn bộ các CD của Đăng Khánh, kể cả 2 CD mới nhất có tựa đề Lệ Buồn Nhớ Mi và Saigòn Buồn Cho Riêng Ai? sẽ được giới thiệu đến thính giả. 3.Ý nghĩa của chủ đề "Saigon Buồn cho riêng ai?". Saigon Buồn Cho Riêng Ai? là tựa đề của một ca khúc mới nhất của Đăng Khánh được trình diễn lần đầu tiên tại Cullen Performance Hall University of Houston tháng 10 vừa qua,đồng thời ca khúc này cũng được thâu âm lần đầu tiên bởi hai tiếng hát Trần Thu Hà và Nguyên Khang. Tôi lớn lên và trưởng thành tại Saigon nên có thể nói là dù đã xa Saigon 37 năm nhưng Saigon lúc nào cũng chiếm một khoảng không nhỏ trong trái tim tôi. Trong cuộc sống tất bật nơi hải ngoại này ,lúc thành công cũng như khi vấp ngã ,những ngày vui hay cả những lúc buồn tôi luôn luôn lấy cái mốc thời gian sống ở Saigon để so sánh. Có lẽ là vì mấy chục năm sống ở Saigon là giai đoạn đẹp nhất của đời mình, là giai đoạn của tuổi trẻ đầy nhiệt huyết, đầy ước vọng.
Từ phải: Đăng Khánh, Phương Hoa, Mai Thảo, Kiều Chinh. Saigon trong 37 năm qua đã thay đổi rất nhiều, cảnh cũ người xưa đã không còn nữa. Saigon qua sách báo, qua lời kể của bạn bè, đã có rất nhiều nơi tráng lệ hơn xưa, không thua gì những thành phố âu mỹ. Tôi rất vui khi biết được những điều như thế .Nhưng khi hỏi Saigon bây giờ ra sao? nhiều người đi về cho biết Saigon bây giờ thay đổi đến chóng mặt, đi ngay giữa Saigon mà không còn nhận ra Saigon nữa! (Đọc : "37 năm sau tôi trở lại Saigon" của tác giả "Phó Thường Dân") tự dưng trong tôi dấy lên một nỗi buồn ghê gớm, một cảm giác xót xa, chen lẫn bất lực và tuyệt vọng? Không còn nữa Saigon - Hòn Ngọc của Viễn Đông, vốn dĩ là niềm hãnh diện của chúng tôi. Nỗi buồn này đâu phải của riêng tôi? "Saigon Buồn Cho Riêng Ai?" 4. Nếu có ai đó hỏi ông, đâu là ca khúc mà ông muốn mọi người nghe đầu tiên, nhiều lần và, lắng tâm nhất thì đó là ca khúc tên gì? Tại sao? Câu hỏi này ,như với hầu hết các nghệ sĩ sáng tác là một câu dễ trả lời. Tôi xin trả lời nửa trước rằng "Tất cả các ca khúc của tôi đêù là những suy tư tim óc , mỗi ca khúc là một tác phẩm nghệ thuật. Nên tôi rất mong mỏi được thính giả thưởng thức và sống chung một vài giây phút với mảnh đời ấy của tác giả." Phần sau của câu trả lời là: "Trong những mảnh đời của chính tôi thể hiên trong các ca khúc mang tên Đăng Khánh, nếu quí vị chỉ có thể đến được với một khoảnh khắc thôi, xin hãy đến với "Biển Sầu Mênh Mông". "Người nghệ sĩ sống rất nhậy cảm , rất chân thành, rất cuồng nộ...và... từ trong sâu thẳm nhất là những trăn trở , những ước vọng thiết tha...! Tôi đã gửi gấm những trăn trở, những mơ ước ấy của một đời người lưu vong trong Biển Sầu Mênh Mông, tôi không giải thích được những điều thầm kín ấy. Chỉ mong quí vị đọc và nghe tác phẩm này... BIỂN SẦU MÊNH MÔNG Tại sao tôi vẫn ngồi đây Tại sao em mãi chờ ai Em vẫn ngồi đây Em mãi chờ ai Em đi vào biển sâu tìm thương đau rờn rợn cháy Mãi…Trong hoang đường đời người Ngồi giữa biển sâu Em tôi ngồi khóc thật lâu Ngồi mãi chờ ai Đau thương này đến từ đâu Tôi thấy em Trong bóng đêm Tôi nhớ em Trong đáy sâu Bão trong lòng Gió âm thầm Rất hoang đường Giữa một biển sầu mênh mông Người ơi có nhớ gì không Ngày mai đã khóc ngàn sau Tại sao em vẫn ngồi đây Hỏi em Em vẫn chờ ai Có bao giờ máu xương tan Núi rừng ươm nắng Có bao giờ đến bên nhau Xóa đi biển sầu Hỏi em Em nhớ gì không Hỏi em Em có buồn không Hỏi em Em nhớ gì không Hỏi em Em có buồn không Hỏi em Em có…..buồn không Đăng Khánh @pacific ocean 5. Sinh hoạt văn học, nghệ thuật của chúng ta ở hải ngoại, ngày càng héo hon, càng giảm lần cả lượng lẫn phẩm (nhất là phẩm!) - Theo chủ quan của ông thì, đâu là những tác nhân chính? Riêng về âm nhạc. Các con tôi đều học nhạc,và tôi tin rằng cũng như con quí vị, khi ngồi lên xe các cháu chúng ta sẽ được nghe nhạc, từ lúc đi cho đến lúc về. Và dĩ nhiên: "không phải nhạc việt nam" ! Cũng thế... tương tự ở các bộ môn nghệ thuật khác nữa.Chúng ta đang cố gắng hết sức trong sáng tác cũng như trong các